

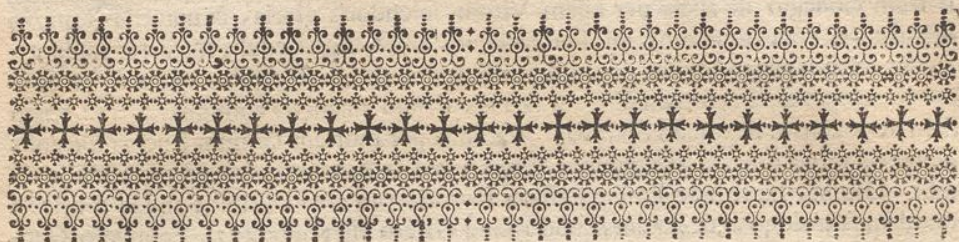
Continuatio II. Romæ Sanctæ

Fabri, Augustinus

Augustæ Vind., Anno M.D.CC.XXX.

No. LXXXV. Carolus Colligola Spoletinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72647)

No. LXXXV.

CAROLUS COLLIGOLA SPOLETINUS.

Arolus Colligola tit. S. Mariæ in Campitello Diaconus Cardinalis Spoletij in Umbria nobilibus natus Parentibus, Spoletium Urbs est in Italia, pertinens sub potestate Ecclesiastici status, Metropolis in Ducatu ejusdem omnino nominis, sita ad collis declivitatem, amplis quidem, ac pulchris exornata plateis, sed inæqualis, Amnis præterfluens, nomine Theffinus, Urbem rigat, Sede Episcopali immediate a summo Pontifice dependente decoratam. In bello Punico Hannibal Romanorum abjuratus hostis sensit Spoletium suorum progressui armorum prævalidum obstaculum. Anno 1555. hæc urbs multa perpeffa est ab Imperatore Friderico Barbarossa, qui denegatum sibi per eam transitum totali devastatione per ignem vindicavit. Anno 1234. Gregorius nonus Concilium hic congregavit ob terræ sanctæ recuperationem. Anno 1583. Petrus Ursinus Episcopus Spoletinus Constitutiones Synodales edidit. Sed Ursinus BENEDICTUS XIII, Carolum Colligolam 30. Aprilis anno 1728. Cardinalem creavit. Non enim nisi Viros scientiis clarissimos, virtutum meritis graves, & de Romana Sede optimè meritos sua Sanctitas hæcenus consueverat Purpurâ vestire. Quis ergo emetietur cogitatu, quanta spolia egregius iste Spoletinus orci Tyranno detraxerit: certè tot, quot in se virtutes expressas eximio pietatis in alios transfudit. Ab ineunte ætate integer erat vitæ, perspicacis ingenii, aspectu decorus, & in omne pietatis studium composito, cujus amabili formæ ancillantur acquisitæ per multos labores Scientiæ, ut unâ conjunctim haberet, quo Deum coleret Religionis studio & proximæ charitatis impensæ obsequeretur consilio, Romanæ Curiæ esset emolumento, suæ Patriæ ornamento. Cùm igitur tot meritorum, Scientiarum, ac virtutum effectus domicilium, & negotijs gravissimis pro publico gerendis natus singulari prudentia inclaresceret, Protonotarius Apostolicus denominabatur, optimam nactus in hoc munere spartam, qua plurimos suarum qualitatium in utroque foro efficeret imitatores, quos in variis scientiarum facultatibus excellentes crearet Doctores. Gaudet enim Protonotarius Apostolicus tam excelsis in Aula Romana privilegiis, ut vel doctæ Sophiæ affeclas, vel utriusque sacræ, ac profanæ Themidis Alumnos, & Pindi incolas Doctoris Laureâ inaugurare possit. Cùm verò nemo det, quod non habet, Carolus Colligola exactum in semetipso dictis & factis sapientiæ & virtutis Prototypum exhibebat: nihil certè, quantumvis grave, & intricatum ex rerum circumstantiis ipsi accidere poterat, quod perspicaci ejus ingenio inaccessum fuerat: res difficillimas suæ curæ commissas nunquam non ad maximam Orthodoxæ Reipublicæ utilitatem auspiciatissime confecit. Hinc in cunctis prosperè ad mentem summi

Pon-

*Carolus Collicola, Spoletinus, Protonotarius Apostolicus,
et Rev. Cam. Apost. Thesaurarius Generalis S. R. E. Dia-
conus Cardinalis creatus à SS. D. N. BENEDICTO PA-
PA XIII in Consistorio secreto die 9. Decembris 1726,
et publicatus in altero Consistorio secreto habito post
Semipublico die 30 Aprilis 1728.*

85.

Don. Grat. et Prin. Sac. Cam. May.

Jo. Christoph. Hoff. excudit. (L. V.)

Pontificis agens promeruit, ut ob suam probatissimam solertiam Sua Sanctitas BENEDICTUS XIII. eum Generalem suum super omnes Apostolicæ Camerae gazas thesaurarium constitueret. Merito illius fidei divitiæ committuntur Apostolicæ, qui Apostolicam ducens vitam solo virtutum thesauro furibus inaccessus, contentus vivit. Eminuit in nostro Eminentissimo Carolo insignis experientia non in rebus duntaxat forensibus, sed & prudentia singularis in œconomica administratione. Cum Sua Sanctitas 30. Aprilis 1727. Beneventum abiret, piscationem ad Lacum Sanctæ Mariæ nuncupatum aspicere dignabatur, & perpenso, dictum Lacum, ex quo Urbi Romanæ magna piscium copia adveheretur, Caroli Collicolæ œconomica industriâ, ita piscibus abundare, ex benignitatis abundantia, ac summa liberalitatis inclinatione per Decretum Carolo annuos redditus ex præfati lacu provenientes, & ad 4000. scutorum excurrentes, in remunerationem industriæ suæ & fidelissimæ administrationis donavit: Regale omnino donum, quod in nullius ore piscis Carolus invenisset, invenit in beneficentissimis D. Petri successoris manibus, occasionem opportunam Eminentissimo Principi porrigentibus, ut qui aliàs sui omni humanitate perfusus moribus, dicendique venustate omnium animos in sui amorem trahebat, & beneficiis devinciebat, jam ex piscium auctus proventibus aptior fieret pauperes capiens, quorum jam plurimos ex undis miseriarum hamo elargitionis eleemosynarum extractos in litore Christianæ virtutis consolidavit, & plusquam paterno affectu fovit: pius scenerator, ex redditibus suis minimis satisfacit, ut Deum ter optimum maximum debitorem habeat. Insignes adeo & naturæ & animi qualitates, quas unice ad Religionis incrementum & sacra Romanæ Ecclesiæ commoda impendit, Sanctissimum Patrem BENEDICTUM XIII. perinovare, ut sacra Purpurâ Virum tam præclare de Republica Orthodoxa meritum, honestaret. Erat quippe Carolus unus ex illis septem, quos testimonio vivæ vocis oraculo Sua Sanctitas non libenter, sed invita tam diu in pectore reservabat, & ultra duos annos sacra quadam impatientia in summa mentis sede circumferebat. Nam eorum facta est promotio 9. Decembris 1726. sed publicatio primùm secuta 30. Aprilis 1728. Placuit toti Purpuratorum Patrum Collegio tam provida suo splendori augmentatio, & Virum sacrae Purpuræ dignissimum, qua par est, gratulatorijs votis, ac tenerimo affectu amplectebantur. Urbs verò Spoletina audita promulgatione tota in gaudia, resoluta, Concivem suum omni solennitatis honore venerabatur, cordèque conceptum gaudium publicis contestabatur festis lætitarum signis, vocis, & ignis: spe freta, fore, ut à tanto Ecclesiæ sydere in coelum purpuratorum Dynastarum translato omnis sibi imposterum desiderata felicitas sit depluenda.

